

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น" นี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น รูปแบบและผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงตั้งครรภ์ที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนขณะตั้งครรภ์ อายุครรภ์ 28 - 40 ปีปดาห์ สามารถอ่านออกเขียนได้ ที่มาฝากครรภ์ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 200 คน สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ดัดแปลงมาจากแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนิตยา (2531) แล้วนำมาหาความเที่ยงโดยทดลองใช้กับหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ความเที่ยง 0.85

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.4 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.4.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีอายุ 20-24 ปี อาชีพรับจ้าง รายได้ 2,001 - 4,000 บาท ระดับการศึกษา ป.1 - ป.6 ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว และมีการวางแผนการตั้งครรภ์ไว้ล่วงหน้า

5.4.2 ระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะสถานภาพส่วนบุคคล พบว่าระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลางถึงสูงและมีระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาเน้นการแก้ปัญหาสูงกว่าเน้นด้านอารมณ์โดยพบว่า

(1) หญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุ 20-24 ปี มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงสุด ($\bar{x} = 2.79$) และหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาลดต่ำสุด ($\bar{x} = 2.42$) ในกลุ่ม

(2) หญิงตั้งครรภ์ที่มีอาชีพรับราชการ มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงสุด ($\bar{x} = 2.83$) และหญิงตั้งครรภ์ที่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างมีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาลดต่ำสุด ($\bar{x} = 2.57$) ในกลุ่ม

(3) หญิงตั้งครรภ์ที่มีรายได้น้อยกว่า 6,000 บาท มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงสุด ($\bar{x} = 2.81$) และหญิงตั้งครรภ์ที่มีรายได้ น้อยกว่า 20001 มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาลดต่ำสุด ($\bar{x} = 2.52$) ในกลุ่ม

(4) หญิงตั้งครรภ์ที่ระดับการศึกษาปริญญา มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงสุด ($\bar{x} = 2.84$) และหญิงตั้งครรภ์ที่มีระดับการศึกษา ป.1-ป.3 มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาลดต่ำสุด ($\bar{x} = 2.52$) ในกลุ่ม

(5) หญิงตั้งครรภ์ที่มีลักษณะครอบครัวอยู่ในครอบครัวเดี่ยว มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงกว่า ($\bar{x} = 2.63$)

(6) หญิงตั้งครรภ์ที่มีการวางแผนการตั้งครรภ์ไว้ล่วงหน้า มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาสูงกว่า ($\bar{x} = 2.75$)

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ด้านจิตวิทยาการศึกษา ควรนำข้อมูลระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหามาพิจารณาจัดกิจกรรม เช่น การแนะนำให้ความรู้ในการปรับตัว การ ใช้สิ่งต่างๆในชีวิตให้เกิดประโยชน์ การจัดกลุ่มช่วยเหลือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่นกันและกัน

5.5.2 ด้านการพยาบาล พยาบาลควรตระหนักและเข้าใจพฤติกรรมที่หญิงตั้งครรภ์แสดงออก นำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการประเมิน พฤติกรรม การเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมการมอง ปัญหาให้เด่นชัด และส่งเสริมศักยภาพในการเผชิญปัญหาโดยมุ่งที่การแก้ปัญหาและ ให้ความสำคัญกับกลุ่มที่มีระดับพฤติกรรม การเผชิญปัญหาลดต่ำว่าควรจัดให้มีการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจในด้านพฤติกรรม การเผชิญปัญหาให้กับบุคลากรในทีมสุขภาพให้ ตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลด้านจิตใจควบคู่กับการดูแลด้านร่างกาย อาจใช้

การให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสมาธิในขณะที่ก่อนตลอดและหลังตลอด

5.5.3 ด้านการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรจะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปทำวิจัยเชิงทดลอง เปรียบเทียบการจัดกิจกรรม เช่น การจัดกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การจัดกลุ่มให้คำแนะนำด้านภาพลักษณ์ พัฒนาการการตั้งครรภ์ พัฒนาการของการคลอดในครรภ์ การฝึกการหายใจ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ เพื่อลดภาวะดังแต่เรียดของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะสถานการณ์ส่วนบุคคล

(2) ควรจะศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรมของครอบครัว การดูแลของสามี มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์หรือไม่

(3) ควรจะศึกษา ระดับพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ที่มีลักษณะสถานการณ์ส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อการดูแลตนเอง และการปรับตัวของหญิงตั้งครรภ์หรือไม่